

knezu, da sastave pismo, koje će se poslati papi i drugima u toj stvari preko kancelara Tuodora; njima se daje i vlast, da učine troškove i sve ono, što im se bude činilo, da je dobro i korisno za stvar Dubrovnika u toj stvari.²² Eto sukob s korčulanskim biskupom, kako smo već gore spomenuli, bio je u tome, što je on svakako htio postati dubrovačkim nadbiskupom, a to Dubrovčani nijesu htjeli. Biskup nije birao sredstva, da postigne svoj cilj, pa je i osobno došao u Dubrovnik, da radi za tu stvar. On je pisao i simonistička pisma nekim ličnostima, u kojima je obećavao novčane nagrade, ako dođe do časti. Dubrovčani su uhvatili dva takva pisma kod njegova sluga, i vijeće umoljenih zaključuje 4. svibnja 1360., da se pročitaju. Dalje zaključuje vijeće umoljenih, da se dadu ta dva pisma kancelaru Tuodoru, da ih odnese sobom i pokaže papi, ako mu se to bude činilo za zgodno. Međutim je bilo sastavljeno pismo, koje je trebalo da se pošalje papi i nekim kardinalima, te je u istoj sjednici vijeća umoljenih pročitano i prihvaćeno bez ikakvih promjena; jedino se ima još istaknuti, kako kod njih nema dostojne osobe za nadbiskupa. Kancelaru je Tuodoru izdao knez i malo vijeće toga dana instrukciju. U njoj su uglavnom sadržani već istaknuti zaključci; samo se još bolje preciziraju. On ima tražiti od pape dobrog i dostojnog nadbiskupa i ne smije se vratiti prije, negoli bude imenovan nadbiskup. No mora svakako nastojati, da to bude tuđin, a nikako Dubrovčanin, Dalmatinac, Mlečanin ili Arbanas. Ako bi se koji biskup (tu sigurno cilja na korčulanskog) natjecao za nadbiskupsku čast, onda neka ispriповjedi papi i kardinalima njegove intrige i pokaže ona pisma korčulanskog biskupa, ako bude smatrao za zgodno. Veliko vijeće zaključuje 6. svibnja, da biskup u roku od osam dana mora ostaviti Dubrovnik i njegovo područje, i daje ovlaštenje knezu i vijeću umoljenih, da postupaju protiv Tuodora iz Drivasta, koji je pisao pisma u prilog korčulanskog biskupa, a protiv Dubrovčana. Također se zaključuje, da se k papinoj kuriji pošalje još Petar Nigri. 8. svibnja vijeće umoljenih, po danoj mu vlasti, naređuje, da Tuodor iz Drivasta ostavi Dubrovnik u roku od mjesec dana.²³ Korčulanski

²² Monumenta ragusina II, p. 290 i III, p. 32. U knjizi II, p. 290 stoji napisano, da se daje vlast knezu i vijeću umoljenih, a u knjizi III, p. 32, da se daje vlast knezu i malom vijeću.

²³ Monumenta ragusina II, p. 290—291 i III, p. 32—34. Gruber: op. cit. p. 198—199. Instrukcija kancelaru Tuodoru u Lettere e commissioni di Levante list 15. Štampana kod Tadića: Pisma i uputstva dubrovačke republike I, p. 27. O misiji kancelara Tuodora Tadić u predgovoru te zbirke izvora na str. XXVI—XXVII.